

i Statstjenesten, fordi de dengang antog, hvad der var en fuldkommen begrundet Forsætning, at de derved vandt en Pensionsberettigelse lige med andre Embedsmænd. Naar en Mand, dengang i sit 60de Aar, blev fgl. Embedsmand, saa var der intet Spørgsmaal om Pensionsberegning efter Aar; men, naar han i sit 65de eller 66de Aar maatte tage sin Afsted paa Grund af Svagelighed eller af andre Grunde, saa fik han sin Pension, som om han havde tjent Staten ligesaa sin Ungdom. Staten opfordrede af og til Mænd, som stode i private Stillinger, hvori de kunde leve, til at træde ind i Statstjenesten, og den gav dem som en Opmuntring dertil Udset til Pension; disse Mænd kunde ikke vide, at denne Udset senere vilde blive forandret ved en Pensionslov, hvorefter der skulde indtræde en Aarsberegning. Der er maaskee endnu en halv Snees Mand i Statens Tjeneste, der ere i denne Stilling; men for Fremtiden kan Ingen komme dertil; thi nu veed Enhver, naar han i en mere fremrykket Alder træder ind i et Statsembede, at, hvad han har gjort isorveien, ikke kommer i Betragtning; han veed, at Pensionen simpelthen bliver at beregne efter de Aar, i hvilke han virkelig har været Embedsmand med fgl. Bestalling; men dette kunde, som sagt, ikke vides før. Dette Billighedshensyn gjælder i højeste Grad for den her omhandlede Mand. Han bestyrede et privat Institut, men foretrak at blive fgl. Embedsmand, fordi han derved troede at have vundet Pensionsberettigelse, og dengang, da Rector Rosendahls Bestalling blev underkrevet, var det en Tanke, som ikke blot han, men som enhver Undersaat, og som Kongen, der havde underkrevet hans Bestalling, havde, at nu var Rector Rosendahl med Hensyn til Pension stillet ligesaa godt som hvilken som helst anden Rector; han var kongelig bestallet Rector. Dette er et Hensyn, som jeg troer, vi skulle lade have en stor Indsydelse, saa meget mere, som det ikke kan komme til at spille nogen stor eller for Finantserne skadelig Rolle, da Antallet af disse Mænd som sagt er saa ringe, og da ingen Mand for Fremtiden kan komme i en saadan Stilling. Jeg skulde derfor troe, at man gjorde bedst i simpelthen at antage

Lovforslaget, og i ethvert Tilfælde troer jeg, at man bør holde sig til det første af de stillede Ændringsforslag. Jeg kan imidlertid ikke noksom lægge Thinget paa Hjerte at behandle Sager af denne Art baade med en vis Billighed og med en vis Delicatesse (Hør!), thi det vil vistnok ikke være i Statstjenestens Interesse, naar den foresatte Embedsmand eller den interesserede Embedsmand maa sige: Nei for Guds Skyld, lad os ikke indstille Nogen til en Pensionering, saa at der kunde blive Anledning til at omtale ham i Rigsdagen.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg har allerede under de tidligere Forhandlinger, der angaaende denne Sag have fundet Sted her i Thinget, erkjendt, at det havde sine Betænkkeligheder at gjøre Undtagelser fra Pensionslovens Bestemmelser; jeg udhævede imidlertid allerede dengang, at, ligesom der tidligere var stæet Undtagelser deraf, saaledes troede jeg, at der ogsaa ved denne Leilighed kunde være Anledning dertil, idet jeg navnlig meente, at der, strax efterat der ved Lov var givet bestemte og faste Regler for Pensionsberegningen, kunde indtræffe saadanne Tilfælde, hvor denne Beregning vilde blive ubillig imod Enkelte. De øvrige Grunde, af hvilke jeg fremdeles troede at burde anbefale Rector Rosendahl til en større Pension end den, der efter de almindelige Regler tilkommer ham, ere udhævede i de Motiver, der ledsage Udkastet, ligesom de yderligere ere blevne udviklede af den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts Afd. Valgfreds (Madvig). Jeg skal derfor ikke videre trætte Thinget dermed, men kun udtale, at jeg ønsker, at det ærede Thing i Genhold til disse Grunde vil vedtage Lovforslaget saaledes, som det er fremlagt. Saafremt det ærede Thing imidlertid skulde finde Betænkkelighed herved, saa maa jeg paastjonne den Imødekommen, der er vist mig fra de ærede Forslagsstilleres Side, idet begge de fremkomne Ændringsforslag gaar ud paa at skaffe Rector Rosendahl en større Pension end den, der efter de almindelige Regler tilkommer ham, og hans økonomiske Stilling vil derfor, hvilket af Ændringsforslagene der end antages, blive bedre, end dersom Pensionslovens Bestemmelser uskrævetligt følges, og jeg vil derfor finde mig tilfreds-